

tym lepiej będzie przechodziło przez kolejne procesy edukacji i aktywizacji zawodowej, jak również znalezienia swojego miejsca w społeczeństwie (w tym założenia rodziny, posiadania dzieci, podejmowania różnych form aktywności i uczestnictwa). Niezwykle istotna jest kwestia wsparcia rodziny w zakresie instruowania, co dane dziecko może i powinno wykonywać samodzielnie, jak również poszerzenia świadomości związanej z wpływem nadopiekuńczości na funkcjonowanie dziecka w późniejszych okresach rozwoju. Niezastąpiona jest tu rola organizacji pozarządowych, które wspierają dzieci, jak również ich rodziny. Podkreślenia wymaga też rola PFRON w dofinansowaniu projektów tych organizacji.

Nauczenie radzenia sobie z niepełnosprawnością, zarządzania niepełnosprawnością, można wprowadzać od jak najwcześniejszego okresu rozwoju dziecka – na tyle, na ile pozwala rodzaj, poziom niepełnosprawności i indywidualny potencjał, który każde dziecko posiada. Bardzo dużym wsparciem jest tutaj rozwój nowoczesnych technologii wspierających funkcjonowanie osób/dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Warunkiem korzystania z rozwijających się technologii jest dostęp do tych technologii i świadomość możliwości ich wykorzystania przez same osoby/dzieci z niepełnosprawnościami, jak i ich rodziny/opiekunów.

Dostępność i mobilność jest podstawą funkcjonowania dzieci z niepełnosprawnościami, a w konsekwencji – w ogóle osób z niepełnosprawnościami. Ustawa o zapewnieniu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz.U. z 2019 r., poz. 1696 z późn. zm.), jak również ustawa o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 848 z późn. zm.), razem z programem rządowym Dostępność Plus, są drogą do poprawy funkcjonowania społecznego osób/dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

Niezwykle istotne jest także zobowiązanie Państwa do zapewnienia usług zdrowotnych, które są potrzebne dzieciom z niepełnosprawnościami, uwzględniające rodzaj i poziom niepełnosprawności, z dostępem do nowoczesnych technik diagnozowania, leczenia, czy rehabilitacji, w tym wczesnej interwencji, a także usług mających na celu ograniczenie i zapobieganie postępowi niepełnosprawności, jeżeli rodzaj jednostki chorobowej na to pozwala.

Ważne jest, by wypracowane przez różne środowiska, różne państwa, dobre praktyki czy postęp technologiczny wspomagający samodzielność, były udostępniane – zarówno w zakresie wiedzy, jak i faktycznej dostępności, w tym cenowej, lub możliwości